

Berry Bees

Cat Le Blanc
**OPERACIÓ
MISS BOMBÓ**

Estrella Polar

Cat Le Blanc

operació MISS BOMBÓ

Il·lustracions de
Giuseppe Di Maio

Estrella Polar

Tots els noms i personatges relacionats en aquest llibre són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Projecte editorial: Atlantyc S.p.A.

Il·lustracions de la coberta: Nicoletta Baldari i Emilio Urbano

Il·lustracions de la història: Giuseppe Di Maio

Il·lustracions de les pàgines inicials dels personatges: Nicoletta Baldari

Supervisió editorial: Alessandra Berello

Director artístic: Clara Battello

Col·laboració editorial: Beatrice Drago

Col·laboració gràfica: Sara Storari

Idea original de Carolina Capria i Mariella Martucci

Títol original: *Tre spie per una miss*

© de la traducció: 2019, Maria Llopis Freixas

Versió original publicada per RCS Libri S.p.A. (Fabbri Editori)

© 2018, Atlantyc S.p.A., Itàlia

www.fabbrieditori.eu

© 2019, Editorial Planeta, S. A.

© 2019, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: febrer del 2019

ISBN: 978-84-9137-711-5

Dipòsit legal: B. 156-2019

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

UN BON DIA D'ESPIES

La ciutat de Clover dormitava, il·luminada pels fanals encara encesos al llarg dels carrers deserts. Falta va molt poca estona perquè es fes de dia i arreu regnava el silenci.

—DONCS HO PROVO!

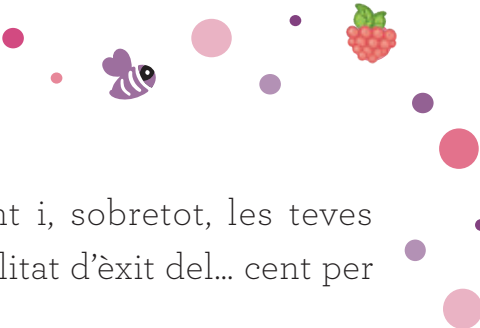
Gairebé arreu...

La Lola es va col·locar davant del tobogan de l'àrea de jocs del parc de la ciutat.

—Creieu que me'n sortiré?

—És clar que sí, *chérie*! —va assegurar la Juliette.

—Mmm... a veure, noies... —va dir la Bobby—. Tenint en compte el pendent del tobogan, la capa de

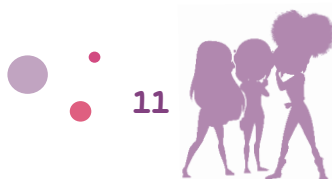
gebre que hi ha al damunt i, sobretot, les teves capacitats, tens una possibilitat d'èxit del... cent per cent!

—*BUB!* —va confirmar el gos Fluffy, agitant la cua blanca.

Les tres amigues anaven al parc de Clover gairebé cada matí. Tres agents secretes com elles no podien renunciar als exercicis d'agilitat i resistència, encara que allò volgués dir haver-se de llevar molt d'hora i esquitllar-se d'amagat. I la millor part era quan, un cop acabat l'entrenament, la més atlètica del grup, la Lola, s'exhibia fent una nova acrobàcia.

Com ara tornar a pujar al tobogan cap per avall, per exemple.

La noia va fer una respiració profunda, es va inclinar cap endavant, va agafar-se a les vores del tobogan i, *hop!*, va aixecar les cames fent una vertical perfecta. Després va anar avançant, ara una mà ara l'altra, cada vegada més amunt. Cada cop més decidida fins a arribar al capdamunt del tobogan.

—IUPIIIII!!! —van exclamar des de baix la Bobby i la Juliette, mentre la Lola els donava les gràcies fent-los una reverència des de dalt.

El Fluffy se'ls va unir fent saltirons:

—*BUB! BUB! BUB!*

La Juliette es va ajupir al costat del quisso:

—Què me'n dius, ho provem tu i jo?

Llavors es va allunyar uns quants metres.

—A punt per a l'embranzida? Vinga: tres, dos, u...
BI-BI-BIP! BI-BI-BIP! BI-BI-BIP!

—Hem de marxar, Bees —va anunciar la Bobby, mentre apagava el temporitzador digital que duia penjat al coll—. Hem de tornar al llit abans que els meus pares es despertin!

La Lola va lliscar tobogan avall i va aterrar amb elegància sobre la gespa:

—Em sap greu, Fluffy, ho farem la propera vegada!

Les amigues van entrar corrent al caminet de grava que duia a l'exterior del parc de Clover, seguides pel gosset amb les orelles al vent, mentre el sol del matí treia el cap per l'horitzó.

Quan la caseta de dues plantes dels pares de la Bobby, la Cindy i en Will Ness, va aparèixer al lluny, les amigues es van intercanviar una mirada còmplice: era el moment d'acabar l'entrenament amb gràcia.

Sense perdre el ritme, la Bobby es va agafar a un fanal i va començar a donar-hi voltes, amb els genolls al pit, i després va reprendre la cursa. La Lola, mentrestant, va fer servir un banc de pedra com a trampolí per fer una cabriola voladora. La Juliette va saltar per sobre d'una boca d'incendis amb un bot atlètic, i el Fluffy... es va fer a sobre un ràpid pipí.

El gosset va trotar fins a la porta d'entrada de la casa dels Ness i hi va entrar per la porteta giratòria. Les Berry Bees van fer un salt i es van agafar a la vora del cobert. La finestra de la seva habitació, allà dalt, havia quedat mig tancada: en un moment hi van arribar i van saltar per damunt de l'ampit.

Les amigues van entrar a l'habitació just quan el Fluffy empenyia la porta amb el morro i anava a arraulir-se al seu jaç.

Després de posar-se els pijames sobre la roba d'esport, es van ficar de seguida al llit i així que van tancar els ulls fent veure que estaven adormides... va sonar l'alarma del despertador de l'habitació dels senyors Ness.

DDDRRRRIINN!

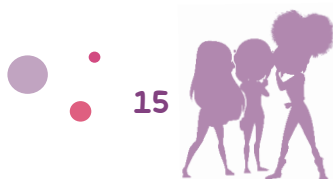
I després, el so esmorteït dels passos de la mare, Cindy, que va treure el cap a l'habitació i va cridar alegrement:

—Amunt, dormilegues! Prou de fer el mandra, us heu de preparar per anar a l'escola!

ES CONVOCA LES BEES!

Abans d'esmorzar encara tenien uns minuts, i cadascuna de les Berry Bees es va dedicar a una activitat que li agradava: la Bobby es va posar a soldar el microxip d'un dels seus invents, la Juliette es va submergir en la lectura d'un capítol del llibre de la seva criminòloga preferida, i la Lola... va començar a saltar.

—Mitjó, on ets? Mitjóóóó... —va cridar fent voltes

per l'habitació amb petits saltirons sobre un sol peu, el que sí que duia un mitjó groc amb ratlles verdes. Saltant, va arribar als calaixos i del seu en va treure el casc de la bici, una pilota de bàsquet i una corda per saltar, però no el mitjó desaparegut—. Mitjonet, mitjoneeeet... —va seguir cridant.

—*BUB!* —va bordar el Fluffy, corrent cap a la Lola amb un mitjó de petits cors de color rosa entre les dents, que va deixar als seus peus.

—Sí, aquest conjunt m'agrada —va aprovar la noia, que va anunciar—: Ja estic a punt!

—Ja vinc! —va anunciar la Bobby, col·locant ràpidament el seu invent a la caixa on havia escrit un innocent: JOGUINES SENSE IMPORTÀNCIA. Ningú hauria pogut endevinar que el petit helicòpter amagat allà dins en realitat duia una videocàmera d'infrarojos, o que el mòbil de joguina era un desxifrador d'ones de ràdio, o l'àlbum de sudokus servia per esbrinar codis secrets.

La Juliette, per la seva part, va tancar *A la ment d'un criminal*, l'últim *best-seller* de la psicòloga Pearl

Swarovskij, i el va tapar bé amb la coberta de cartó
acolorit d'un altre llibre, *De viatge amb el meu bonic
poni!*

Tot seguit, va dir:

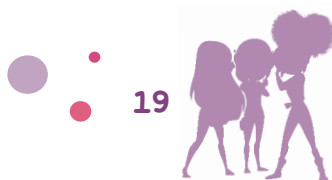
—Anem a esmorzar!

—*BUB!* —va aprovar el Fluffy, que va córrer escales
avall.

—Bon dia, maques, heu arribat just a temps! —va
dir la Cindy quan la seva filla i les seves amigues van
entrar a la cuina—. Mireu què s'ha inventat l'adorable
Fed!

Llavors les noies es van intercanviar una mirada
còmplice: els senyors Ness eren fantàstics, i tan ama-
bles que havien acollit a casa seva sense posar-hi
objeccions la Lola i la Juliette, creient que eren dues
simples estudiants que venien de lluny per anar a
l'exclusiva escola Paillard amb la Bobby. Però tenien
algun petit defecte. La Cindy, per exemple, tendia a
perdre la seva lucidesa si pel mig hi havia el seu fill
petit.

El gran invent de l'adorable Fed, aquell matí, era

una capsa buida de cereals que s'havia posat al cap fins al coll.

—SOC EL SENYOR CAPSA! —va cridar el nen, i va començar a caminar a cegues per la cuina fins que va anar de cap a la nevera.

—Vine aquí —va dir la Bobby mentre agafava en braços el seu germanet i li feia un petó a la galta coberta de cartó—. Ets tot un geni de...

—L'esmorzar està a punt! —va anunciar en aquell moment el seu pare, en Will, mentre portava a la taula un pastís d'aspecte força bo, però que feia una olor estranya.

El seu petit defecte era l'afició a fer receptes bastant extravagants.

—Senyor Ness..., quina sorpresa... —va dir empassant-se la saliva la Lola.

—Us presento la meva última creació: pastís de naps vermells i vainilla! —va explicar molt orgullós el pare de la Bobby—. Sí, ho sé, és una combinació una mica atrevida, però així és com neixen les grans receptes!

—Una altra delícia per a les nostres papil·les gustatives —va mentir la Juliette, agafant paraules del seu ric vocabulari—. Només de sentir-ne l'aroma ja em ve salivera!

La Bobby i la Lola van intentar no somriure: la seva amiga era ben bé una actriu nata!

—Bé, Juliette, doncs et concedim l'honor de tastar-lo la primera —va dir la Lola fent-li l'ullet.

Però quan va allargar el braç per donar-li una forquilla, va desviar la mirada cap al penjoll en forma de maduixa penjat al braçalet que duia al canell.

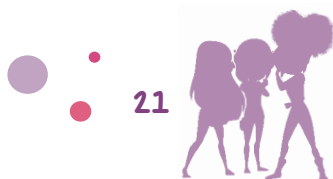
La fruita emetia una llumeta rosa!

N'hi va haver prou amb una mirada, i la Bobby i la Juliette es van adonar que el gerd i el nabiu dels seus braçalets també s'havien activat i emetien una llum vermella i lila: Miss Berry les estava convocant!

La Bobby es va posar dreta d'un bot i va exclamar:

—D'ACORD! S'ha fet tardíssim, hem de marxar, adeu a tothom!

—Però què dius? —va preguntar en Will, desconcertat—. I l'esmorzar?

—Ai, ens l’haurem de saltar —va contestar la Juliette atabalada, mentre agafava la bossa.

—Hem recordat que hem de fer una cosa important —va afegir la Bobby seguint les seves amigues fora de la cuina.

—Això mateix, supermegaimportant —va dir la Lola.

Però cap dels Ness va sentir aquesta última frase, perquè les joves espies ja corrien pel caminet.

